

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: Mgr. O. H.**, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 2. 2006, č. j. 3 Cad 24/2004 - 90,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 2. 2005, č. j. 3 Cad 24/2004 - 54, kterým byla zamítnuta stěžovatelova žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 2. 2004, č. X, ve věci plného invalidního důchodu. Pro řízení o kasační stížnosti udělil plnou moc advokátu JUDr. Jaroslavu Štemberkovi, se sídlem Petrohradská 3, Praha 10. Dne 7. 11. 2005 Nejvyšší správní soud obdržel sdělení stěžovatele, že vypověděl plnou moc shora uvedenému advokátu; nato předsedkyně senátu Nejvyššího správního soudu stěžovatele vyzvala (usnesení ze dne 16. 11. 2005, č. j. 6 Ads 81/2005 - 84), aby odstranil nedostatek podmínky řízení o kasační stížnosti spočívající v absenci zastoupení advokátem, k tomu stanovila přiměřenou lhůtu a poučila stěžovatele o možnostech ustanovení zástupce soudem. Stěžovatel pak v podání Nejvyššímu správnímu soudu ze dne 30. 12. 2005, které zdejší soud obdržel 4. 1. 2006, požádal o ustanovení advokáta soudem, přičemž uvedl, že nemá námitek, aby mu byl ustanoven zástupcem některý z brněnských advokátů a připojil údaje o své příjmové a majetkové situaci.

Nejvyšší správní soud postoupil žádost stěžovatele o ustanovení zástupce městskému soudu jako soudu příslušnému o žádosti rozhodnout, městský soud usnesením ze dne 14. 2. 2006, č. j. 3 Cad 24/2004 - 90, žádosti vyhověl a stěžovateli ustanovil zástupkyní advokátku Mgr. Dagmar Dřímálovou, se sídlem v Praze 6, Muchova 9/223. Stěžovatel, jemuž bylo usnesení o ustanovení zástupce doručeno 18. 4. 2006, ale jeho obsah mu byl znám již dříve, podal proti tomuto usnesení u městského soudu dne 4. 4. 2006 kasační stížnost. V ní uvádí, že se domníval, že o jeho žádosti o ustanovení advokáta bude rozhodovat Nejvyšší správní soud, a ne „podjatý zločinecký“ městský soud. Namítá podjatost městského soudu, soudkyni městského soudu JUDr. Jitřenku Kopeckou označuje za podstatnou osobu v organizovaném zločinném spolčení, ustanovení advokátky Mgr. Dřímálové městským soudem, který označuje za podjatý, pak ústí ve stěžovatelovo přesvědčení, že i ustanovená advokátka byla takto ustanovena nikoli k hájení stěžovatelových zájmů, ale naopak. Dále namítá, že mu usnesení bylo doručeno prostřednictvím ustanovené advokátky, nikoliv přímo a kasační stížnost pokládá za včas podanou. V kasační stížnosti uvádí, že námitky podjatosti vůči městskému soudu budou opřeny o důkazy naprosto výjimečné prokazující úmyslnou persekuční zločinnost tohoto soudu ve vztahu ke stěžovateli.

Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost jako včas podanou, nikoli podanou předčasně, osobou oprávněnou, jež byla účastníkem řízení, a uplatněnou námitku hodnotí jako námitku podjatosti soudkyně, která jako samosoudce rozhodovala o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, kterou nutno subsumovat pod § 103 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní - dále jen „s. ř. s.“ - (zmatečnost řízení v důsledku rozhodnutí vydaného vyloučeným soudcem). Napadené rozhodnutí přitom přezkoumal vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel v kasační stížnosti uplatnil. Ke stěžovatelem avizovanému dalšímu doplňování důvodů kasační stížnosti nemá Nejvyšší správní soud důvod přihlížet a vyčkávat, kdy stěžovatel důvody napadení rozšíří, případně uvede návrh na dokazování; jestliže byla podána kasační stížnost, která netrpí vadami, které by k výzvě soudu měly být odstraňovány ve lhůtě předvídané s. ř. s., pak není možné vést soudní proces tak, že soud bude čekat, až stěžovatel své návrhy rozšíří. Podmínky řízení o kasační stížnosti jsou splněny, v tomto řízení podle ustálené judikatury Nejvyšší správní soud toleruje, že účastník, který brojí proti usnesení o žádosti o ustanovení zástupce soudem, nemusí v takovém řízení být před Nejvyšším správním soudem zastoupen advokátem.

Jedinou uplatněnou námitkou tak je námitka, že napadené usnesení o ustanovení zástupce v řízení o kasační stížnosti bylo vydáno vyloučeným soudcem. Důvodnost této námitky Nejvyšší správní soud neshledal. Stěžovatel hovoří o podjatosti celého městského soudu, případně soudkyně, která ve věci rozhodovala, přitom užívá velmi obecná vyjádření o zločinech, které měli soudci tohoto soudu ve vztahu ke stěžovateli spáchat, konkrétně žádná stěžovatel neuvádí. Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, pokud se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Soudkyně městského soudu JUDr. Jitřenka Kopecká ve svém vyjádření uvedla, že jí není znám žádný důvod, pro který by mohla být vyloučena z projednávání a rozhodnutí věci stěžovatele, v jeho věci (v meritu) rozhodovala poprvé, stěžovatele nikdy neviděla, neboť se k nařízenému jednání nedostavil.

Pokud stěžovatel míní, že soudce by mohl být označen za podjatého pro to, jak ve věci rozhodl, mýlí se, neboť zákon, jak shora uvedeno, výslovně stanoví, že soudce nemůže být nikdy podjatým z důvodu postupu v konkrétní věci nebo jeho rozhodování v jiných věcech. Stěžovateli byl k jeho žádosti ustanoven zástupcem advokát, jenž je vázán při svém postupu předpisy o advokacii a předpisy procesního práva. Stěžovatel nijak nezmiňuje, že by z nějakých konkrétních důvodů byl vztah důvěry mezi ním a advokátkou ustanovenou soudem narušen. Pokud se stěžovatel domáhal, aby mu byl ustanoven advokát Nejvyšším správním soudem, pak takový postup by odporoval logice ustanovení § 108 s. ř. s., podle něhož úkony související s odstraňováním nedostatků podmínek řízení náleží do pravomoci krajských soudů, nehledě k tomu, že v případě, kdy by byl zástupce ustanovován zdejším soudem, stěžovatel by ztrácel možnost podat opravný prostředek. Žadatel o ustanovení advokáta jako zástupce pro řízení před soudem nemá právo na ustanovení konkrétní osoby, advokátka Mgr. Dřimalová má sídlo v Praze, kde je rovněž situováno bydliště stěžovatele, proto postup městského soudu vykazuje i znaky hospodárnosti a účelnosti - odměnu takto ustanovenému zástupci totiž hradí stát.

Stěžovatelova námitka tedy důvodná není, Nejvyšší správní soud neshledal, že by soudkyně ve věci rozhodující byla podjatou, a proto kasační stížnost zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1, 7 a § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl ve věci úspěšný, proto právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Po nabytí právní moci tohoto rozsudku bude Nejvyšší správní soud pokračovat v řízení o kasační stížnosti stěžovatele proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 2. 2005, č. j. 3 Cad 24/2004 - 54.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. května 2006

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu